ദൂത് 5: വിശുദ്ധിയിലുള്ള നമ്മുടെ കുറ്റമില്ലായ്മയുടെ കാരണവും നമ്മുടെ ആത്മാവിലും ദേഹിയിലും ദേഹത്തിലുമുള്ള നമ്മുടെ സമ്പൂർണ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ കാരണവും

I. സഭാജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വിശുദ്ധജീവിതം നയിക്കുന്നതിന്, കർത്താവ് വിശുദ്ധിയിൽ കുറ്റമില്ലാത്തതായി നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ (നമ്മുടെ വിശുദ്ധിയിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണപ്പെടാത്തതായി) സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണ്

- ഹൃദയം മനുഷ്യന്റെ അന്തർഭാഗങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടം, മനുഷ്യന്റെ മുഖ്യ പ്രതിനിധി, അവന്റെ കാര്യകർത്താവ്, ആണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ ദേഹിയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും—മനസ്സും വികാരവും, ഇച്ഛയും—ഒപ്പം നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ മനസ്സാക്ഷിയും. നമ്മുടെ ഹൃദയവും ദൈവമുമ്പാകെയുള്ള അതിന്റെ അവസ്ഥയും, ദൈവമുമ്പാകെയുള്ള നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെയും ദേഹിയുടെയും ദേഹത്തിന്റെയും അവസ്ഥയോട് ജൈവികമായും, അന്തസ്ഥിതമായും, അഭേദ്യമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയം സജീവമായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ആത്മാവിന്റെ വ്യായാമം ഫലപ്രദമാകുകയുള്ളൂ; ദേഹി വ്യക്തി തന്നെയാണ്, എന്നാൽ ഹൃദയം പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള വ്യക്തിയാണ്; ഹൃദയം നമ്മുടെ മുഴുവൻ ആളത്തത്തിന്റെ കാര്യകർത്താവ്, പ്രവർത്തിക്കുന്ന നടത്തിപ്പുകാരൻ, ആണ്. നമ്മുടെ ഭൗതിക ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചലനങ്ങളും നമ്മുടെ ഭൗതിക ഹൃദയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതേ രീതിയിൽ, നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതം, നാം പ്രവർത്തിക്കുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി, നമുക്ക് എന്തുതരം മാനസിക ഹൃദയമാണുള്ളത് എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.
  [Prov 4:23] സകലജാഗ്രതയോടുംകൂടെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ കാത്തുകൊൾക; ജീവന്റെ ഉത്ഭവം അതിൽനിന്നല്ലോ ആകുന്നതു.

- ദൈവം മാറ്റമില്ലാത്തവനാണ്, എന്നാൽ നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക ജനനമനുസരിച്ച് മറ്റുള്ളവരോടും കർത്താവിനോടുമുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം മാറ്റം വരാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ മാറുന്നതായതുകൊണ്ട്, അത് ഒട്ടും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. മാറ്റമില്ലാത്ത ഒരു ഹൃദയം കുറ്റമില്ലാത്ത ഒരു ഹൃദയമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയിൽ ഹൃദയത്തിന്റെ പുതുക്കം ഒരിക്കൽ മാത്രമായി സംഭവിക്കുന്നു; എങ്കിലും, നമ്മുടെ അനുഭവത്തിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം മാറാവുന്നതായതുകൊണ്ട് അത് നിരന്തരം പുതുക്കപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയം മാറാവുന്നതായതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ ഹൃദയം സ്ഥിരമാക്കപ്പെടുകയും, പണിയപ്പെടുകയും, വിശുദ്ധ സ്ഥിതിയിലായിരിക്കുകയും, ദൈവത്തിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിലായിരിക്കുകയും, ദൈവത്താൽ സ്വായത്തമാക്കപ്പെടുകയും, ദൈവത്താൽ കൈവശമാമാക്കപ്പെടുകയും, ദൈവത്തെക്കൊണ്ട് സാന്ദ്രികരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അത് വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ആത്മാവിനാൽ നിരന്തരം പുതുക്കപ്പെടേണ്ടതാവശ്യമാണ്. സഭാജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിൽ "വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവർ" ആകണമെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോട് ഇടപെടുന്നതിലൂടെ "വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നവന്റെ" ആന്തരിക പ്രവർത്തനവുമായി നാം സഹകരിക്കണം. നമ്മുടെ ഹൃദയം. ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു നമ്മുടെ ഹൃദയം: ①മൃദുലം; ②നിർമലം; ③സ്നേഹമുള്ളത്; and ④ സമാധാനത്തിലായിരിക്കണം. വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ തുടർച്ചയായ പുതുക്കത്താൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം വിശുദ്ധിയിൽ കുറ്റമില്ലാത്തതായി സ്ഥിരപ്പെടുമ്പോൾ, നാം ദിവ്യജീവന്റെ പുതുമയോടുകൂടിയ പുതിയ യെരൂശലേമും ദിവ്യപ്രകൃതത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയോടുകൂടിയ വിശുദ്ധ നഗരവുമായിത്തീരുന്നു [1 Thes 3:13] അങ്ങനെ തന്റെ സകല വിശുദ്ധന്മാരോടും കൂടെയുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ വരവിൽ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ മുമ്പാകെ വിശുദ്ധിയിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവരായി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവൻ സ്ഥിരപ്പെടുത്തട്ടെ. [Psa. 57:7] എന്റെ മനസ്സു ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവമേ, എന്റെ മനസ്സു ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു;... [Matt 5:8] ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ അനുഗൃഹീതർ, അവർ ദൈവത്തെ കാണും. [Ezek. 36:26] ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പുതിയോരു ഹൃദയം തരും; പുതിയോരു ആത്മാവിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കും; കല്ലായുള്ള ഹൃദയം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽനിന്നു നീക്കി മാംസമായുള്ള ഹൃദയം നിങ്ങൾക്കു തരും. [Heb. 10:22] ദുർമനസ്സാക്ഷിയിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തളിക്കപ്പെട്ടും നിർമല ജലത്താൽ നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ കഴുകപ്പെട്ടും, വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണനിശ്ചയത്തിൽ പരമാർഥ ഹൃദയത്തോടെ നമുക്ക് അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്ക് മുമ്പോട്ട് കടന്നുവരാം.

II. ദൈവം തന്റെ നൈതികമായ വീണ്ടെടുപ്പിൽ നമ്മെ തന്നിലേക്കുതന്നെ വേർതിരിക്കേണ്ടതിന് ക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിൻ രക്തത്താൽ നമ്മെ സ്ഥാനീയമായി വിശുദ്ധരാക്കി എന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ ജൈവിക രക്ഷയിൽ നമ്മെ തന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെ സാന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതിന് തന്റെ സ്വന്തം വിശുദ്ധ പ്രകൃതത്താൽ സഹജസ്വഭാവത്തിൽ നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

- ദൈവം നമ്മുടെ ആത്മാവിനെയും ദേഹിയെയും ദേഹത്തെയും സ്വഭാവപരമായ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നത്, നമുക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമായിരിക്കുവാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം നാം അവന്റെ ജീവനിലും അവന്റെ പ്രകൃതത്തിലും (അവന്റെ ദൈവത്വത്തിലല്ല) ദൈവത്തെപ്പോലെയായിത്തീരേണ്ടതിന് നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മെ ദിവ്യമായി "പുത്രവർക്കരിക്കുവാൻ" ആണ്. അളവനുസരിച്ച്, ദൈവം നമ്മെ മുഴുവനായി വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു; ഗുണപരമായി, ദൈവം നമ്മെ സമ്പൂർണമായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു—അതായത്, അവൻ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെയും ദേഹിയെയും ദേഹത്തെയും തികഞ്ഞതായി കാക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്ദ്രീകരണത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെയും ദേഹിയെയും ദേഹത്തെയും കാക്കുന്നതിലൂടെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് അവന്റെ വ്യാപാരത്തോട് സഹകരിക്കുവാൻ നാം ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കണം, മുൻകൈ എടുക്കണം.

- വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവവുമായി സഹകരിക്കുന്നതിന്, നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ വ്യായാമം ചെയ്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ജീവനുള്ള ഒരു അവസ്ഥയിൽ നാം കാക്കണം. നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത് ①സന്തോഷിക്കുന്നതും, പ്രാർഥിക്കുന്നതും, സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതും നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ മരണത്തിൽനിന്ന് അതിനെ പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ വ്യായാമം ചെയ്യുന്നതാണ്; ആത്മാവിനെ-മരിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ടിരിക്കുന്നതിന് നാം വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ദൈവത്തോട് സഹകരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ②എല്ലാ അശുദ്ധിയിൽനിന്നും മാലിന്യത്തിൽനിന്നും നാം അതിനെ കാക്കണം; ③ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും കുറ്റമില്ലാത്ത ഒരു മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നാം നമ്മെത്തന്നെ വ്യായാമം ചെയ്യണം; ④നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ആത്മാവിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ ആത്മാവിലുള്ള വിശ്രമത്തിനായി കരുതുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാവിന് നാം ശ്രദ്ധ നൽകണം. [1 Thes. 5:23] അനന്തരം സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം താൻതന്നെ നിങ്ങളെ മുഴുവനും വിശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും ദേഹിയും ദേഹവും സമ്പൂർണമായി, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ, വരവിൽ, കുറ്റമില്ലാതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ.. [1 Thes. 5:16-19] എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുവിൻ, ഇടവിടാതെ പ്രാർഥിക്കുവിൻ, എല്ലാറ്റിലും സ്തോത്രം ചെയ്യുവിൻ; എന്തെന്നാൽ ഇതാകുന്നു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തു യേശുവിലുള്ള ദൈവഹിതം. ആത്മാവിനെ കെടുത്തരുത്.

- വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ നമ്മുടെ ദേഹിയെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവവുമായി സഹകരിക്കുന്നതിന്, നമ്മുടെ മനഃശാസ്ത്രപരമായ ഹൃദയത്തിലെ മൂന്ന് പ്രധാന "ധമനികളായ" നമ്മുടെ ദേഹിയുടെ ഭാഗങ്ങളെ—നമ്മുടെ മനസ്സും, വികാരവും, ഇച്ഛയും—നാം വെടിപ്പാക്കണം. നമ്മുടെ മനശാസ്ത്രപരമായ ഹൃദയത്തിലെ മൂന്ന് പ്രധാന ധമനികളിലെ തടസ്സങ്ങൾ നീക്കിക്കളയുന്നതിനുള്ള മാർഗം കർത്താവിനോട് സമഗ്രമായ ഒരു ഏറ്റുപറച്ചിൽ നടത്തുക എന്നതാണ്; നമ്മെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് പൂർണമായി കൊണ്ടുവരാൻ അവനോട് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കുറച്ചു സമയം കർത്താവിനോടുകൂടെ തങ്ങുകയും, അവൻ തുറന്നുകാട്ടുന്നതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, നമ്മുടെ പോരായ്മകളും, പരാജയങ്ങളും, തോൽവികളും, തെറ്റുകളും, തെറ്റായ ചെയ്തികളും, പാപങ്ങളും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്. [Rom. 12:2] ഈ യുഗത്തിനൊത്തവണ്ണം പരിഷ്കൃതരാകാതെ, നല്ലതും സുപ്രസാദകരവും തികഞ്ഞതുമായ ദൈവഹിതം എന്തെന്ന് നിങ്ങൾ തെളിയിക്കേണ്ടതിന് മനസ്സിന്റെ പുതുക്കത്താൽ രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ. [Phil. 2:13] എന്തെന്നാൽ തന്റെ സുപ്രസാദത്തിനു വേണ്ടി ഇച്ഛിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നവൻ ദൈവമാകുന്നു. [Mark 12:30] നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നിന്റെ പൂർണ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും, നിന്റെ പൂർണ ദേഹിയിൽനിന്നും, നിന്റെ പൂർണ മനസ്സിൽനിന്നും, നിന്റെ പൂർണ ശക്തിയിൽനിന്നും, നീ സ്നേഹിക്കേണം."

- വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ നമ്മുടെ ശരീരത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവവുമായി സഹകരിക്കുന്നതിന്, ദൈവത്തിന്റെ തികഞ്ഞ ഹിതം നിർവഹിക്കുന്നതിനായി ശരീരജീവിതം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് സഭാജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കേണ്ടതിന് നമ്മുടെ ശരീരത്തെ അവനു സമർപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ വീണുപോയ ശരീരം, അഥവാ ജഡം, സാത്താന്റെയും പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും "യോഗസ്ഥലം" ആണ്, എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനാലും പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും "യോഗസ്ഥലം" എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ വീണ്ടുംജനിച്ച ആത്മാവിലും, നമ്മുടെ ശരീരം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു അവയവവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയവുമാണ്. നമ്മുടെ ശരീരത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യനായ നമ്മുടെ ദേഹിക്കൊത്തവണ്ണം നാം ജീവിക്കാതിരിക്കണം; അപ്പോൾ പാപശരീരത്തിന് അതിന്റെ ജോലി നഷ്ടമാകുകയും തൊഴിലില്ലാത്തതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. പാപകരമായ യാതൊന്നിനും നമ്മുടെ ശരീരത്തെ സമർപ്പിക്കാതെ, പകരം നമ്മെത്തന്നെ നീതിക്ക് അടിമകളായും നമ്മുടെ അവയവങ്ങളെ നീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായും സമർപ്പിക്കണം. വിശുദ്ധ നഗരമായിത്തീരുക എന്ന നമ്മുടെ വിശുദ്ധ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുന്നതിന് നാം അതിനെ പ്രഹരിക്കുകയും അതിനെ ഒരു അടിമയെപ്പോലെ നയിക്കുകയും വേണം. [Rom. 12:1] അതുകൊണ്ട് സഹോദരന്മാരേ, ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സലിവുകളിലൂടെ നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ വിശുദ്ധവും, ദൈവത്തിന് സുപ്രസാദകരവുമായ, ജീവനുള്ള യാഗമായി അർപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു, അത് നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിപൂർവകമായ സേവനം ആകുന്നുവല്ലോ. [1 Thes. 4:3-4] എന്തെന്നാൽ ഇതാകുന്നു ദൈവഹിതം, നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം: നിങ്ങൾ പരസംഗം വിട്ടൊഴിയുന്നതു തന്നെ; നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും തന്റെ സ്വന്തം പാത്രം വിശുദ്ധീകരണത്തിലും മാനത്തിലും എങ്ങനെ കൈവശമാക്കുവാൻ അറിയേണം എന്നുതന്നെ.